

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De bonis amicis. cap. cv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Pro.
Ecli. 7.

ARS studiose affectata inter primos, ad extremum non benedicetur. **E**
Noli querere ab homine ducatum: neque a rege cathedram honoris.
Pondus super te ne tollas.

De bonis amicis.

CAP. CV.

1. Reg. 20.
Ibid.

T ADDIDIT Ionathas deierare Dauid, eò quòd diligeret illum: sicut enim animam suam, ita diligebat eum. Respondens Ionathas patri suo, dixit, Quare morietur? Quid fecit? Et arripuit Saul lanceam, vt percuteret eum. Et intellexit Ionathas, quòd còstitutum esset à patre suo, vt interficeret Dauid. **G**
Surrexit ergo Ionathas à mensa in ira furoris, & non comedit in die calendarum secunda panem. Surrexit Dauid de loco, qui vergebat ad austrum, & cadens pronus in terram, adorauit tertio: & osculantes se alterutrum, fleuerunt pariter. Dixit ergo Ionathas ad Dauid, Vade in pace: quæcunque iurauimus ambo in nomine Domini, dicentes, Dominus sit inter me & te, & inter semen tuum & semen meum, vsque in sempiternum. Et surrexit Dauid, & abiit: sed & Ionathas ingressus est ciuitatem.

2. Reg. 1.

Doleo super te, frater mi Ionatha, decore nimis, & amabilis super amorem mulierum.

Pro.

17.

Amici pij pauperes amicos colunt. Noli fabricari mala aduersus amicum tuum, qui habitat apud te, & confidit in te. **H**
Qui celat delictum, quærit amicitiam. Omni tempore amicus tibi sit. Fratres in necessitatibus vtilis sint: propter hoc enim gignuntur. Meliora sunt vulnera diligentis, quàm fraudulenta oscula odientis. Amicum tuum, aut amicum paternum ne derelinquas: in domum autè fratris tui ne rogandi causa introeas. Melior est amicus propè, quàm frater longè habitans. Cum te probris afficit amicus, retrò abscede: ne contemnas: ne te probris quidem amicus afficiat, pugna autem & inimicitia tua non abscedat, sed tibi instar mortis sit.

27.

Eccl. 4.

Melius est duos esse simul, quàm vnum: habent enim emolumentum societatis suæ: si vnus ceciderit, ab altero fulciatur. Vt soli, quia ceciderit, non habet subleuantem se. Funiculus triplex difficile rumpitur.

Eccl. 6.

Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem inuenit eum, inuenit thesaurum. **I**
Amico fideli nulla est comparatio: & non est digna pòderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis, medicamentum vitæ: & qui metuunt

9.

Dominum, inuenient eum. Ne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi. Vinum nouum, amicus nouus: veterascet, & cum suauitate bibes illud. Ante mortem benefac amico tuo: & secundum vires tuas exporrigens da ei. Perde argentum propter fratrem & amicum. Non obliuiscaris amici tui in animo tuo. Amicum protegere non confundar: à facie ipsius non abscondar, & si mala mihi euenerint per illum, sustinebo.

14.

37.

22.

Nal. A-
polog. ad
Greg.
Nyl.

Amico fideli nihil omninò est, quod comparari queat: neque pulchritudo illius vlla lance expendi potest. Amicus fidelis, protectio fortis, & munitum palatium. Amicus fidelis, thesaurus vinus. Amicus fidelis, hortus conclusus, fons signatus, qui tempestiue aperientur ac percipiuntur. Amicus fidelis, refrigerij portus.

Omnia æquo animo feret amicitia, tum perpetuens, tum audiens.

Decet filios, vt paternorum bonorum, ita etiam amicitia hæredes esse.

Amicos cum dico, probos atque honestos dico, ac virtute nobiscum coniunctos.

Communia omnia faciamus, hoc est & molestias, & voluptates. Huiusmodi enim amicitia natura est.

Incerti.

Quæ ab amicis dicuntur, etiamsi contumelia sint, toleranda sunt.

Febris corporis naturam haud ita inflammare consuevit, vt animi nostri incendi solent.

A lent, cum ab iis, quos amamus, diuellimur.

Tria esse amicitiae genera edocemur. Quorum primum ac praestantissimum illud est, ^{Triplex &} quod virtute conflat. firma enim ac solida est ea benevolentia, qua a ratione profici- ^{amicitiae} tur. Secundum ac medium illud est, quod in mutuae vicis commercio consistit, quod etiam ^{genus.} liberale atque ad tuendam hominum vitam ^{vide est.} Communitis enim est amicitia grata, & beneficij memor. Tertium ac postremum illud dicimus, quod ex consuetudine ac familiaritate cum ethnicis contrahimus. Primum itaque amicitiae genus, philosophi est: alterum hominis: tertium animantis ratione carentis.

B Incundus ille amicus est, qui res quoque nostras aduersas suas ducit. Amplissimarum opum instar est amicus firmus ac constans. Qui iuxta Deum amicus est, veris suis sermonibus mel & lac fundit.

De mense amicis, atque improbis.

CAP. CVI.

MICI impij odio habebunt amicos pauperes. Vir ini- ^{Pro. 16.} quus lactat amicum suum: & ducit illum in viam non bonam. ^{18. 25.} Occasiones quaerit, qui vult recedere ab amico. Iaculum & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Qui benedicit manè proximo suo voce grandi, de nocte conflurgens maledicenti similis erit. ^{27.}

C Nolite credere amico, & nolite confidere in duce.

Est amicus secundum tempus suum: & non permanebit in tempore tribulationis. Et est amicus, qui conuertitur ad inimicitiam: & est amicus, qui odium & rixam & conuitia denudabit. Est autem amicus focius mensa: & non permanebit in die necessitatis: & si humiliatus fueris, erit contra te. Est amicus solo nomine ^{37.} amicus. Si possides amicum, in tentatione posside illum: & ne facile credas ei. ^{6.}

D Pro amico ne sis hostis. Sodalis amico coniuuatur in oblectationibus: & in tempore tribulationis aduersarius erit. Sodalis amico condolet causa veteris: & contra hostem accipiet scutum. Si habes, coniuuet tecum, & euacuabit te: & ipse non dolebit super te. Si necessarius illi fueris, supplantabit te, & subridens ^{13.} spem dabit, narrans tibi bona, & dicit, Quid opus est tibi? & confundet te in cibis suis, donec te exinaniat bis aut ter: & in nouissimo deridebit te: & postea videns derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. In conspectu oculorum tuorum ^{27.} dulcabit os suum, & super sermones tuos admirabitur. Nouissime autem peruerteret os suum, & in verbis tuis ponet scandalum.

Et quia abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorum. ^{Mat.}

Intemperantes homines, ac gula dediti, quandiu in ipsorum ore cibi sunt, coniuuatores ^{Incerti.} laudibus afficiunt, assentantur, mirificis sermonibus predicant. At si mensa paulum differatur, quos aliquando ante voluptatis causa aequae ac Deum adorabant, maledictis conu- ^{Christi.} tiisque tanquam saxis quibusdam insectantur.

E Mutua fides ab ipsis effugit: amicitia apud eos mensa sinibus circumscibitur: salutatio- ^{Christi.} nes eorum suspicione plena sunt.

Nemo amicum ac sodalem adulatorem dixerit. Amicitia enim morbus, adulatio est. ^{Philonis.}

De munificis ac liberalibus: & quod liberalitas salutem conciliet.

CAP. CVII.

DVM vidisset Abigail Dauid, festinauit, & descendit de asino, & procidit ^{1. Reg. 25.} coram Dauid super faciem suam, & adorauit super terram, & cecidit ad pedes eius, & dixit, In me sit, Domine mi, haec iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis, & audi verba famulae tuae. Ne ponat, oro, Domi-